

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIX. Ego sum ostium, per me si quis introierit, salvabitur, & ingredietur, & egredietur, & pascua inveniet. Joan. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

sed etiam invenire satisfactionem, invenire solatium, amare non cessat. an videre cupis illum decipi? Ipsis renuncia, & experimento discas, DEUM solum tibi sufficere ad eumularum letitiam. sit iste loco omnium substantiarum, quas nunc possides. sit omnium tua consolatio, sit omnis gloria, sit omne luerum tuum, atque ita cum mors advenit, nihil doloris afferet, quia nihil erit, quod tollat. metuis fortassis, ne tibi DEUM tuum auferat? non auferet, sed dabit, quia illum tibi lucratus eris, dum ejus causam statuisti vivere in Paupertate, vivere in Piritate, vivere in Obedientia, hoc est, omnem simul illi dedicare substantiam tuam. *Substantia mea apud te est.* Psal. 38. v. 8. istud est, quod multi putant, mori ante mortem, sed est verè vivere. Imò hoc est ante mortem mori, ex hoc ipso capite eligi moreretur, quia est vera dispositio ad mortem. *Beati mortui, qui in Domino moriuntur.*

XIX.

Ego sum ostium, per me si quis introieris, salvabitur, & ingredietur, & egredietur, & pasena inveniet. Joan. 10.

1. Considera universum mundum non alio studio flagrasse magis quam inventiendi fortunatas Insulas beatitudinis. unde plurimi ad illius obtinendam gratiam se duces obrulerunt, Stoici, Platonici, Peripatetici, Epicuræi, & alii ejus generis audaces loci promiserunt eum transmittere in regionem tam optatam, hoc R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

4. Considera, etsi substantias tuas re ipsam deserere amplius non possis, opus esse, ut saltem desinas amare. *Divitia si affluant, nolite cor apponere.* quæ ratione id consequeris? si quotidie cogites illas esse relinquendas, tanquam eas, quæ *si affluunt, etiam fluunt.* Ita mors paulatim cessabit esse tam amara, neque duntaxat tam abjectè non amplius timebis memoriam, sed nec expectationem mortis. quia mortis cogitatio similis est illi libro, qui positus est à DEO in ore Prophetæ Ezechielis, ut comederet: *Comede volumen istud.* Ezech. 3. v. 1. primo gustu amarissima est, sed masticata sensim suavior efficitur. *Factum est in ore meo, sicut mel dulce.* qui sæpe mortem cogitat, cor abstrahit ab omnibus, quæ mors possit tollere, & ita discit eam contemnere.

est, facere beatum. sed quam inani fallaciâ! non modò non introduxerunt mundum in patriam beatitudinis, sed traxerunt secum in præcipitia, in ruinam. cur ita? quia quoties quærebant hanc regionem, aberrabant à portâ. Vera porta est Christus: *Ego sum ostium.* & hoc ipsi vel ignorabant, vel non credebant, & sic *Erraverunt*

D d

in

in cogitationibus suis: dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt. Rom. 1. v. 22. Gratias age DEO ex corde, quia nasci te voluit tempore tantæ lucis, ut omnis vetula facillimè invenire portam possit, quam tor & tam arrogantes Philosophi ignorabant. Et quando merebaris tantum favorem? Ecce dedi coram te ostium apertum. Apoc. 3. v. 8. non coram illis, sed coram te, si non animosè intras, tuum est damnum.

2. Considera Christum esse ostium beatitudinis, quia est ostium Paradisi, unde cum dixit: *Ego sum ostium*; quasi explicaturus adjunxit: *Per me si quis introierit, salvabitur*. hoc est, ponetur in salvo. *salvabitur* ab illis infelicibus, qui sub prætextu afferendæ beatitudinis illum secum pertrahere volebant ad infernum. *salvabitur* à demonibus hostibus suis tam inferis. *salvabitur* à flammis, à feris, ab omnibus illis tormentis, quæ illi apud inferos parabantur. *Dabo in Sion salutem*. II. 46. v. 13. sed non solum istud; quia Beatitudo non tantum consistit in liberatione à malo, quæ est salus, sed etiam in fruitione boni. Et idcirco non *salvabitur* duntaxat, sed *Ingredietur*, & *egredietur*, & *pascua inveniet*. *Ingredietur* per visionem operum ad intra. *Egredietur* per visionem operum ad extra: at semper *per eum*, quia beatus sive contemplerur opera ad intra, illa, inquam, opera Divinitatis, quæ non respiciunt res creatas: sive contemplerur opera ad extra, hoc est, quæ illas respiciunt, semper ea videbit *in verbo*.

& sic pascua inveniet, tam pinguis sufficiant illi per omnem ætatem satiando. *Ibi requiescent in herbis rentibus*, & *in pascuis pinguis pascua*. Ezech. 34. v. 14. ò te beatus, quando dignus eris his pascuis? Tu enim verò *satiabitur in bonis deum tuum*. Interim perpende temper, qualia futura sunt illa pascua primum virorem, primum vix nunquam amittent.

3. Considera Beatitudinem paradisi esse beatitudinem perfectam, est igitur illa sola, quam mundus spirat, adhuc desideratur alia beatitudo, licet imperfecta, quæ frui non possumus. Et hujus quoque Christus est ostium. *Ego sum ostium*, nullus Epulo reperitur, nullus Epicurus, qui in mundo delicias gustare pares illis, quibus fructi sunt. Et omnium fruuntur quotidie veri Christiani fideles. Illæ sunt deliciae beatitudinis istæ Angelorum, quia illæ sunt partem hominis partem, quam habet brutis animalibus communem, verò secundum eam partem, quæ Angelis convenit, ex hoc solo differentiam collige. Itaque *Ego sum ostium*, inquit Christus, & cum exorando repetit: *Per me si quis introierit, virtute scilicet vivæ fidei, salvabitur* pariter ab omnibus malis culpæ ignorantia, infamia, turbationis, quibus illi sunt obnoxii, qui cum non loquuntur. *Ec erit omnis, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit: qui in Jerusalem erit salvus*. Jo. 2. v. 22. nec istud duntaxat, sed præterea

egredietur considerando ejus substan-
tiam, Egre dietur considerando ejus
effectus, & pascua inveniet, quia vera
in hac terra beatitudo in eo consistit, ut
nunquam recedatur à Christo. num-
quid ipse est ostium Paradisi? *Ego sum
ostium.* Igitur in terra beatus erit,
qui cum esse in paradiso non possit,
saltem consistit ad ostium. *Beatus
qui observat ad postes ostii mei.* Prov. 3.
v. 34. Hic igitur statue requiescere
ad pedes Crucifixi, *ingredere, egrede-
re, sed non nisi per eum.* non confide-
ra nec ut DEUM tancum, nec ut ho-
minem tantum, quia sic errares. cere-
num si ingressu egressisque frui velis,
contemplare, quod est, contemplare,
quod agit, & ita quodammodo imitabi-
ris id, quod beati in cælo faciunt.

4. Considera mira esse hæc pascua,
sed illa non calu occurrere, querenda
esse. unde Christus non dixit: *Pascua
reperiet, sed Pascua inveniet.* Reperiri
proprie dicuntur, quæ non queruntur.
In Angelis suis reperit pravitatem. In-
veniri, quæ queruntur. *Inveni drach-
mam meam, quam perdideram.* Jam
verò beatus in cælo pascua inveniet, nõ
reperiet, quia illa pascua inveniet, quæ
in terra quaesivit per abnegationem sui
ipsius, per obedientiam, humilitatem,
castigationem carnis, & alia exercitia
mortificationis, quæ didicit à Christo.
Et sic qui beatus esse cupit in terra,
quoad esse hic potest, necesse est, ut ex-
tampila pascua inveniat iisdem exer-
citiis, quibus sua beatus in cælo inve-
nit, sed hoc est querere quoddam re-
motum per viam meriti. *Quærite, &*

invenietis. aliud est genus propinqui-
us per viam inquisitionis, indaginis,
studii. *Circumspicit montes pascua
sua, & virentia quæque perquirat.* Job.
39. v. 6. Hoc locum non habet in
cælo, quia studio succedit sublimis illa
scientia infusa, qua recipitur medio
Lumine gloriæ. at in terra planè ne-
cessarium est, si hæc pascua vis inveni-
re in Christo, studium adhibe, *ingre-
dere, egredere.* quia Dominus hic non
facile solet infundere scientiam suam
ad modum imbris, qui de cælo de-
scendit, cum minimè expectatur à ter-
rà. vult illam acquiri robore bra-
chiorum, hauriendo aquam de pu-
teo profundo.

5. Considera, quâ ratione possis
ingrediendo querere tua pascua circa
Christum, illum intuendo quoad sub-
stantiam. Et hic perpende, etsi per na-
turam non inveniatur nisi unus solus
DEUS, per participationem tamen
multos inveniri. Cum Dominus in sa-
cris paginis multis tribuerit nomen
Deorum, quasi longè antè adumbratu-
rus illâ participatione sui omnimodâ,
quam facturus erat, cum venisset ple-
nitude temporis. Deos vocavit om-
nes Angelos. *Cum venissent filii Dei,
ut assisterent coram Domino.* Job. 1.
Deos pariter appellavit hominum ali-
quos: certos prophetas præ aliis infi-
gnes, ut Moysen: *Ecce constitui te
DEUM Pharaonis.* Exod. 6. & cun-
ctos Sacerdotes: *Dii non detrahent.*
Exod. 22. & ita advertis esse, qui di-
cuntur *Dii sive in cælo, sive in terra.* 1.
Cor. 8. v. 5. sed dicuntur, non sunt, uti
Dd 2 est

Manna

Secundum

v. 17

v. 17

v. 17

v. 17

v. 17

v. 17

v. 17

est Dominus. Sacerdotes dicuntur Dei, quam ob rem? quia sunt Ministri DEI: *vos Sacerdotes Domini vocabimini Ministri DEI.* Il. 61. Porro quid sit esse in domo Principis Ministrum, si cum Domino comparatur? *Dominus universorum tuus.* Heb. 14. Sacerdotes ministrant in domo Dei, quasi in domo alienâ, Dominus tuus in illâ dominatur ut propriâ. *Tanquam filius in domo suâ.* Hebr. 3. v. 6. hinc considera summam dignitatem, quam habet ut filius, ita ut non solum dispo- nere possit de servis, sed de Patre. Propheta dicuntur *Dij* non aliam ob causam, nisi quia DEUS dignatus est sine alterius interventu loqui cum ipsis, uti fecit cum Moysè. *Illos dixit Deus, ad quos sermo DEI factus est,* Jo. 10. sed quid hoc habeat momenti, si cum eo comparatur, qui est naturâ *Verbum DEI.* & hinc considera summam virtutem, quam ideo complectitur in se ipso: quia Verbo Divino conditus est mundus, & reparatus. Angeli denique dicuntur *Dij*, quorquor sunt, propter ingentem copiam claritatis Divinæ, quæ in ipsis effulget. *Numquid est numerus militum ejus? & super quem non surget lumen illius?* Job. 25. v. 3. sed quid sit participare reflexionem aliquam Divinitatis, si componatur cum speculo, quod reflectit? *Speculum sine macula DEI Majestatis.* Sap. 7. v. 26. Et hinc considerabis, quanta sit in se ipsâ sapientia ipsius, quanta sanctitas, qui est splendor reflexus in Angelis. Quis explicet, quanto proinde cum júbilo contemplari te

oporteat Dominum tuum Crucem quia, licet illum videas, facis percussum, ad eum vulneratum, & guine perfusum, penetrare tantus potes, quod sit DEUS, non homine, ut cereri, sed quoad rem, & atque substantiam. nonne fructu- vissimo quodam genere pascuonum dicas: *Non est similis tui in Diis mine, non est similis tui.* Pl. 25.

6. Considera, quomodo etiam *grediendo* pascua invenire possis Christo, cum considerando in suis actibus, ita ut absolvere queas sententiam cum Davide: *Non est secundum in Diis Domine, & non est secundum peratua.* ib. Præcipua opera Christi in bonum mundi facile revocantur hæc tria possunt. Illa innotat ut *Master*, justificat ut *Redemptor*, debet ut *Advocatus.* Ecce! quanta pascua aperiantur. *non est secundum peratua* quoad illuminationem mundi, qui est primus effectus. nam unquam ita illuminare potuit, ut Christus? insò reliqui potius non poterunt aliud, quam ut tenebras offenderent. Ipse est, qui veram lucem illis impertivit: *Ego sum lux mundi.* Jo. 8. v. 12. Illuminavit doctrinâ, illuminavit exemplo, ut cogitavit hunc esse solem in quocunque genere sapientiarum & sanctitatis. Angeli dicuntur *Dij*, sunt homines illuminati hominum, ita est. sed quale hoc lumen, quod nobis dederunt, si cum illo Christi comparatur? deinde etiam sunt apti ad nos illustrandos scientiâ suâ, non perinde sunt apti ad nos il-
strandos
formati
metalli-
vobis. I
cum effec-
qui quoad
in mund
mam e
Christi
plare, q
hamani
laborib
que pr
morrav
Prophe
runt in
facere
illi sui
plum
palli p
brioh
Christi
sui D
nostr
dende
est sec
ctio
venit
qui le
bend
in Cr
non
qui a
in m
in fa

strandos sanctitate, quia longè alio fortunati sumus, ut ita dicam, genere metalli. Christus est quasi unus ex nobis. Trauseundo deinde ad alterum effectum, non est secundum opera eius quoad justificationem. quis enim, in mundo daret Justitiam, vel minimam coram patre sustinuit, quæ Christus est passus? & hic contemplare, quanto illi stererit salus generis humani, & immorare ejus doloribus, laboribus, sudoribus, injuriis, probris, quæ pro te pertulit, dum denique mortuus est crucis stipite suspensus. Prophetæ, qui dicuntur *Dii*, quæsi verunt in virtute verborum mundum facere justum, sed quo modo? dando illi sui justificatoris noticiam, non ipsum justificando. & si multa sunt passi propterea, lapidari, ligati, ludibrio habiti, quis illorum tulit dolores Christi, qui tulit omnium dolores? *Posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.* II. 55. v. 6. Denique procedendo etiam ad tertium effectum, *Non est secundum opera ejus*, quoad protectionem. quis enim advocatorum inveniri potest in mundo similis Christo, qui semper sit coram Patre illi exhibendo vulnera, quæ pro amore nostri in Cruce recepit? Si talis Advocatus non esset, miseris nos. Sacerdotes, qui dicuntur *Dii*, à DEO positi sunt in mundo precipue, ut intercederent in favorem errantium. sed quid illi

demum possunt respectu Christi, cum & ipsis opus sit intercessore? & hic vides affectum, quo denique commendare illi debeas res tuas, illi supplicare, illum obtestari, illi te submittere, ut dignetur efficaciter agere causam tuam. Ecce! tibi insinuarum modum querendi ingrediendo pascua electa, quæ faciunt beatum, querendi quoque egressi. Tuum est illum usurpare, si opportunum esse cognoveris. Hoc verò non obstat, quò minus pollis querere etiam delicatiora pascua, si DEUS ad altiora te vocat: quia tuum non est eligere locum, ubi pascaris, illic ipse collocare te debet: *In loco pascue ibi me collocavit*, inquit David Pl. 22. v. 2. *non ibi me collocavi.* & tamen erat ille spiritus tam circumspècti. non ignoras esse pascua plana, esse & montana. in montibus sunt lectiora, in plano uberiora. ego tibi copiosa proposui, quia illis preparata, qui meditando versantur in plano. In tuo arbitrio est, si Dominus in montem evocet, ascendere altiora contemplantium, & eò ipsum sequi. omnia demum sunt pascua salutis, quia ab uno veniunt Pastore bono. *In pascuis uberrimis pascam eos.* Ecce tibi pascua plana, quæ sunt copiosa. *Et in montibus excelsis erunt pascua eorum.* Ezech. 34. v. 14.

Ecce tibi pascua montana,
quæ sunt excelsa.

